РІК 1933. Травень Ч. V.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Ч. 2684. Духовні вправи для священиків.

Сего року відбудуть духовні вправи всі священики, котрі сего обовязку з якоїнебудь причини не сповнили в означенім реченці, дальше всі безженні, висвячені до 1932. р. включно, вкінци жонаті, котрі останній раз відправили реколекції 1930. р.

На переведення сих духовних вправ визначується 4 серії: 2 для безженних священиків і 2 для жонатих. З огляду на душпастирські обовязки священиків супроти вірних деякі Деканати, в яких є більше число Отців, обовязаних до відправи реколекцій, ділиться на 2 частини, з котрих одна часть священиків буде могла відбути духовні вправи в одній серії, а друга в іншій.

I. Серія духовних вправ відбудеться виключно для безженних священиків в часі від понеділка 26. червня вечером до пятниці 30. червня рано, в котрій — як висше зазначено — обовязані взяти участь всі Отці висвячені як безженні до 1932. р. включно з отсих Деканатів: Балигородський, Бірчанський, Буківський, Височанський, Горлицький (I. частина), Грибівський (I. часть), Динівський, Добромильський, Дуклянський (I. часть), Жовківський, Жукотинський, Комарнянський, Короснянський, Краковецький, Куликівський, Лежайський, Ліський, Лучанський, Любачівський, Лютовиський і з м. Перемишля (I. частина).

II. Серія відбудеться також лише для безженних від понеділка вечером 17. липня до пятниці 21. липня рано, в котрій візьмуть участь всі прочі безженні священики.

III. Серія буде від понеділка вечером 24. липня до пятниці 28. липня рано, в котрій візьмуть участь жонаті священики отсих Деканатів: Балигородський, Белзький I. (половина), Бірчанський, Бориславський, Буківський, Варяжський (I. частина), Великомостенський (I. часть), Височанський, Горлицький, Грибівський, Динівський, Добромильський, Дрогобицький, Duклянський. Жовківський, Жукотинський, Комарнянський, Краковецький, Куликівський, Лежайський, Ліський, Лупківський, Лучанський, Любачівський, Лютовиський, Мединицький (I. часть), Медицький (I. часть), Мостиський і Мушинський.

IV. Серія буде від понеділка 31. липня вечером до пятниці 4. серпня рано, в котрій візьмуть участь жонаті Отці всіх прочих Деканатів.

ОО. Катехити обовязані взяти участь в реколєкціях разом зі священиками свойого Деканату в дотичній Серії і тому рівнож обовязані зголосити свою участь у свого о. Декана. Те саме обовязує і других священиків незанятих в душпастирстві.

Для належитого переведення сьогорічних реколєкцій Канцелярія Епископської Консисторії висилає списи священиків обовязаних відбути реколєкції до Деканальних Урядів, а оо. Декани зголосять учасників до Еписк. Консисторії найдальше до 10. червня.

За виконання сего розпорядку відповідають в першій мірі оо. Декани.

Отці приділені до одної серії реколєкцій, не можуть бути приняті до другої серії без окремої згоди Еписк. Ординаріяту, о що обовязані постаратись оо. Декани найдальше до 10. червня.

Зголошення від поодиноких священиків, прислані безпосередно до Еп. Консисторії, а не через дотичні Дек. Уряди, як також священиків, котрі не зголосили своєї участи, а приїдуть на реколєкції, не будуть узгляднені.

ОО. Учасники духовних вправ зголосяться в будинку Духовного Семинара в часі від 4—6 години вечером перед реколєкціями; пізнійші зголошення не будуть узгляднені. Означену оплату складається при зголошенню згори. Також належить привезти свою постіль.

Священики, котрі відбули духовні вправи в однім з наших монастирів, є обовязані прислати до Еп. Консисторії посвідку відбутих реколекцій через свої Деканальні Уряди.

В інтересі самих Отців Учасників духовних вправ проситься о точне заховання висше поданих приписів.

Ч. 2685. В справі належитости за миро.

Належитість за миро від парохії виносить 2 зол.

Повисшу квоту позволяється побрати з церковної скарбони, а канцелярія Еп. Консисторії відтягне її з платні за липень 1933.

Ч, 2686. В справі належитости за Еп. Відомости в р. 1933.

Належитість за Епархіяльні Відомости на рік 1933 виносить 6 зл. Квоту сю позволяється побрати з церковної скарбони, а канцелярія Еп. Консисторії відтягне її з платні за червень.

Всч. ОО., які не побирають платні, як також ОО. Катехити надішлють повисшу квоту до канцелярії Еп. Консисторії.

Ч. 563. — В справі книжочки: „Про чудотв. Ікону Матері Божої в Камінці Струмиловій“.

Накладом гр. кат. церкви в Камінці Струмиловій появилася книжка о. Дра Ігнатія Цегельського: »Дещо про церкви та Чудотворну Ікону Матері Божої в Камінці Струмиловій«.

Автор присвячує головну увагу культові Чудотворної Ікони Струмило — Камінецької Божої Матері, а крім цего подає відомости про основання й важніші події з історії Камінки Струмилової, описує тамошні давні церкви і монастирі, подає історію брацтв, місій і відпустів, та історію будови нової церкви Пресв. Богородиці.

З огляду на це, що й вірним Перемиської Епархії жовківського, сокальського й других поблизьких повітів, є знана чудотворна Ікона Матери Божої в Камінці Струмиловій, подаємо повисше до відома й поручаємо сю книжочку з тим, що вона причиниться до скріплення релігійного життя, та буде для вірних відбуваючих богомілля до Струмило — Камінецької Матері Божої і для Духовенства цінною памяткою.

Ч. 1460. Нові книжки.

Бр. Йосиф Ґродський ЧСВВ. »Предвічна Женщина« або Життя Прч. Діви Марії, (Жовква), Видавництво ЧСВВ. Ціна цеї гарно ілюстрованої книжки, яка має 228 стор., виносить 2·25 зл. враз з почтовою пересилкою. Замовляти можна в Жовкві у Видавництві ОО. Василіян.

Ч. 506. — Про набування книжок до парохіяльних бібліотек у катол. видавництвах і в Тов. „Просвіта" та про поборювання неграмотности.

Парохіяльна чи брацька бібліотека, з котрої моглиб користати якнайширші круги вірних, це установа без котрої в нинішних часах просто неможливо обходитися священикови, що хоче бачити будьякі успіхи своєї душпастирської праці. Пригадуючи Всеч. О.О. Душпастирям давніше в цій справі видані зарядження, поручаємо горячо доложити всіх зусиль, щоби парохіяльні згл. брацькі бібліотеки були вивінувані у якнайдобірніші книжки та щоби тих книжок було по змозі якнайбільше. Наше село й місто рветься до читання, а в зимових місяцях читає дуже богато. Та нам не може бути байдуже, що читають наші вірні. Якщо не подбають про лектуру для своїх парохіян О.О. Духовні, то подбають про неї зовсім певно вороги Церкви, очивидно зі шкодою для неї і для душ вірних.

Обовязок душпастиря зовсім ясний: він повинен постаратися о бібліотеку добрих книжок для своїх парохіян. Ходилоб хиба о те, де взяти фонди на се, відки і які книжки спровадити.

Що до першого, то добре зорґанізоване церковне брацтво навіть у сьогоднішних тяжких часах може здобутися на купно малої бібліотеки хочби зі самих членських вкладок. З початку можнаби купити лише кілька книжок, а пізніше в міру впливу фондів бібліотеку комплєтувати новими книжками. Ходить про те, щоби зробити початок і постепенно іти вперід, бо зрозуміла річ, що доброї бібліотеки ніхто не створить в одній хвилині.

Коли ходить о джерела закупна книжок, то тут на першому місці стоять наші католицькі видавництва в краю. Богато гарних видань для дітвори і старших по зниженій

ціні має теж на складі То-во »Просвіта«у Львові, Ринок ч. 10. Котрі з уміщених у катальоґах »Просвіти« книжки надають-ся до парохіяльних і брацьких бібліотек, в цьому зорєн-тується кождий о. парох, а якщо ні, то Еп. Ординаріят може в індивідуальних випадках уділити потрібних інформа-цій згл. служити списом надаючихся книжок.

Однак і найкрасша бібліотека не принесе богато хі-сна, якщо в парохії люди не будуть з неї користати задля неграмотности. Тому в парі зі закладанням бібліотеки по-винно іти поборювання неграмотности.

Акцію поборювання неписьменности ведуть з чималим успіхом наші освітні установи на місцях. В сім році таку акцію на ширше закроєну міру розпочинає То-во »Про-світа«. Еп. Ординаріят заохочує Всеч. Отців, щоби зі сво-його боку піддержали цю акцію, а то з добре зрозуміло-го інтересу Церкви. Якщо священик випустить цю справу зпід ока, тоді займуться нею другі і можуть легко вико-ристати на шкоду релігії і катол. Церкви.

Душпастирська второпність вкаже кождому зі Всеч. Отців, як тією справою занятися і як її повести.

Ч. 61/Орд. — В справі урядової кореспонденції церковних властей і урядів.

На відповідне письмо Ґнєзнєнської Архіепископської Курії надіслало їй Міністерство В. Р. і О. П. таку відпо-відь (II/III 1930 р. Nr. VI R. K. 5180/29):

У відповіди на повисше письмо заявляє Міністерство, що вважає, що а) почтовим урядам і аґенціям прислуговує право контролі надаваних в отвертому стані, звільнених від почтових оплат посилок під оглядом змісту; б) церковні власти й уряди можуть висилати як посилки звільнені від зложення почтових оплат усі справи, що лежать в їх крузі ділання на основі державних законів а з окрема кон-кордату. — Отже о скільки йде про наведені в залучнику повисшого письма Міністерства почт. і телєґрафів конкретні випадки, то повідомлення про науку релігії, про збори церковної чи парохіяльної ради, про години богослужень, мають бути без сумніву вільні від оплати, зате кореспон-денція в справі товариств, якими якийсь духовник займа-ється, не може з того привилею користати — Директор Департаменту Фр. Потоцький.

Ч. 903. — Оголошення дотично 4-літної дівчини полишеної на краківськім зелізничім двірці.

З кінцем 1918., або на початку 1919 р. стрінув якийсь Андрій Уляновський на желізничім двірці в Кракові жінку Українку, котра вертала з евакуації до дому в околиці Перемишля.

Уляновський заявив їй, що є готов взяти одну дитину на виховання, на що мати радо згодилася, віддаючи йому около 4-літну донечку, котру назвала Йосифа. По причині натовпу на желізничім двірці в Кракові та жінка загинула між людьми, і не сказала нічо, чи дитина є охрещена, як називаєся, яке становище занимають єї родичі і де мешкають.

Поручаєтся Всеч. і Впр. ОО. оголосити про це вірним з проповідальниці в церкві і евентуально донести Еп. Ординаріятови відповідні дані про назвиско дитини, чи є охрещена, і де мешкають єї родичі.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 2448. о. Галушка Ігнатій, парох в Загірю — рудецьким деканом.

Завідательства одержали:

Ч. 6437. о. Рожко Володимир. — Підбуж. Ч. 1294. о. Дідич Микола — Яблінка виж. Ч. 1295. о. Плахта Михайло — Чернева. Ч. 1318. о. Боберський Юліян — Тарнава добром. Ч. 1298. о. Крут Семен — Свидник. Ч. 1296. о. Бортник Тома — Либохора. Ч. 1317. о. Горошко Михайло — Яблониця поль. Ч. 1032. о. Кондрацький Василь — Синявка. Ч. 1306. о. Гриник Василь — Ізби. Ч. 1312. о. Кондро Олексій — Матієва. Ч. 1305. о. Рудяк Василь — Крамарівка. Ч. 1308. о. Середович Василь — Гирова. Ч. 1286. о. Воробій Михайло — Добрачин. Ч. 1316. о. Костишин Володимир — Більцарева. Ч. 1336. о. Щурко Степан — Макова. Ч. 1319. о. Клачинський Антін — Гвоздець. Ч. 1313. о. Дмитришин Степан — Барич. Ч. 1337. о. Бурий Іван — Цетуля. Ч. 1338. о. Тиховський Лев —

Коханівка. Ч. 1547. о. Весоловський Петро — Тирява вол. Ч. 1778. о. Яросевич Йосиф — Колодно. Ч. 2262. о. Дутка Іван — Полнятичі. Ч. 2502. о. Липин Петро — Кропильники. Ч. 2579. о. Тріска Йосиф — Малнівська Воля.

Сотрудництва одержали:

Ч. 983. о. Др. Степан Граб — Перемишль. Ч. 1314. о. Білий Степан — Кульчиці. Ч. 1320. о. Савицький Дмитро — Грімно. Ч. 1303. о. Пристай Володимир сам. — Яблонів. Ч. 1295. о. Тимчук Семен — Вільшаник. Ч. 1293. о. Білинський Петро — Комарники. Ч. 1299. о. Кот Андрій сам. — Опарівка. Ч. 1304. о. Тимняк Ізидор сам. — Вислок в. Ч. 1311. о. Веселий Володимир — Доброгостів. Ч. 1279. о. Заяць Микола — Лінина вел. Ч. 1284. о. Микита Микола сам. — Розділє. Ч. 1282. о. Мацюрак Северин — Довге. Ч. 1287. о. Дяк Василь — Орове. Ч. 1278. о. Скаб Михайло — Добрусин. Ч. 1285. о. Німилович Дмитро сам. — Яблониця р. Ч. 1275. о. Др. Панас Микола — Журавиця. Ч. 1283. о. Евин Антін — Кречовичі. Ч. 1281. о. Чеверинський Степан — Городище. Ч. 1280. о. Павлик Роман — Міротин. Ч. 1277. о. Сенета Мирослав — Красна. Ч. 1315. о. Рибалт Володимир упр. — Туринка. Ч. 2578. о. Томашівський Іван — Кобильниця руська. Ч. 2575. о. Кузьмич Нестор — Добромиль. Ч. 2580. о. Дочило Михайло упр. — Старе Село. Ч. 2574. о. Ковальський Юрій сам. — Рихтичі. Ч. 2577. о. Пулик Олександер — Турє. Ч. 2576. о. Гнат Дмитро сам. — Сушиця рик. Ч. 1307. о. Весоловський Михайло упр. — Липовець рим.

Померли:

Ч. 2321. о. Боднар Володимир, парох в Кропильниках, декан рудецький 11. квітня 1933.

Ч. 2262. о. Дигдалевич Антін, парох в Полнятичах, б. декан порохницький 14. квітня 1933.

Душі їх поручається молитвам Всеч. Духовенства.

З гр. кат. Еп. Консисторії.
Перемишль, дня 12. травня 1933.

о. Микола Гриццеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

II. ЧАСТЬ.

о. О. ОРСЬКИЙ.

Нове право про збори в Польщі.

(Дальше).

8. Арт. Повідомлення згл. подання о дозвіл має містити в собі: а) імя і назвиско та адресу того, що скликує збори; б) докладне заподання місця, часу і початку зборів; в) ціль і програму зборів; г) заподання мови, в якій будуть відбуватися наради, якщо вони не будуть вестися в державній мові. 9. Арт. (1) Влада може заборонити відбуття зборів в льокалі, о скільки воно противиться приписам закона про збори, або приписам карних законів, або якщо загрожувалоби безпеці, спокоєві або прилюдному порядкові. (2) Заборона має бути подана до відома зголошуючого на письмі зі заподанням причини найпізніше один день перед зборами. 10. Арт. Якщо зайшлиби обставини заподані в 9. Арт. влада заборонить збори під голим небом. 11. Арт. (1) Не вільно відбувати зборів під голим небом у відступі ½ км.: а) від місця урядового побуту президента републики; б) від місця засідань сойму, сенату і народніх зборів і то протягом часу сесії. Це саме відноситься до військових обєктів, маґазинів вибухових матеріялів, укріплених місць, місця вправ і стрільниць. (2) У поодиноких випадках може воєвідська влада загальної адміністрації виїмково позволити на відбуття зборів під голим небом у відступі ½ км. від військових обєктів висше вичислених в порозумінню з дотичним начальником округа корпусу.

Пояснення. Постанови другого розділу відносяться тільки до прилюдних зборів в льокалях і під голим небом, прилюдних маніфестацій і походів, пропаґандових переїздів на возах і самоходах.

5) Право скликування сего рода зборів має тільки особа, що задоситьучинила законом вимаганим прикметам. І так вона мусить бути: а) польським горожанином; чу-

жинці не мають проте права скликування прилюдних зборів і бути на них предсідниками; б) повнолітною, себто скінчити 21. рік життя. Судово уповнолітнена особа не може скликувати зборів і ними проводити, бо повнолітність надана судом дає особі тільки приватні права; в) спосібною до правних актів. Особа позбавлена розуму або така, що находиться під кураттелею, є позбавлена права, скликувати збори.

6) При скликуванню прилюдних зборів належить розріжнити, чи вони мають відбутися в льокалі чи під голим небом. Прилюдні збори в льокалі вимагають тільки зголошення до компетентної влади, себто повітового згл. городського староства. Зголошення належить доконати в такім часі, щоби влада одержала зголошення найпізніше на два дні перед зборами, як прим. прилюдні збори в льокалі мають відбутися в четвер, то зголошення мусить вплинути до влади найпізніше в понеділок. І збори можуть відбутися, коли влада не повідомить про заборону зборів. Право виразно приписує, щоби зголошено збори на письмі; для-того неважним є устне, телефонічне зголошення або до протоколу. Коли придюдні збори мають відбутися поза осідком повітової влади загальної адміністрації (староства) на прикл. в селі, то зголошення можна (не муситься) доконати за посередництвом найблизшого постерунку поліції. Той припис має на ціли улегшити обовязок зголошення зборів до влади. Але і тоді дводневний термін числиться не від часу зголошення зборів на постерунку поліції але від сего часу, коли зголошення вплинуло до староства. Річ ясна, що сю дорогу можна виминути і вислати зголошення впрост до староства. На жадання сторони, котра зголошує збори, влада є обовязаною видати безплатно посвідку про доконане зголошення зборів. Є вказаним, постаратись про таку посвідку, щоби посідати доказ виповнення обовязку зголошення зборів перед поліцією, неповідомленою про збори. Але контрольні органи не мають права, жадати такої посвідки, коли збори відбуваються в льокалі. Влада безпеки (поліція) має сама ствердити, що збори правно зголошено. Розбиття поліцією зборів в льокалі правно зголошених з причини браку посвідки, наражує її на карно судову відповідальність з 286. арт. карного кодексу.

7) Збори під голим небом можуть відбутися тільки тоді, коли перед їх розпочаттям надійде виразне позволення влади. Без виразного позволення староства не вільно відбувати прил. зборів під голим небом. Подання про дозвіл на скликаннє зборів під голим небом мусить надійти до влади на три дні перед зборами.

8) В письмі зголошення згл. в поданню о дозвіл на скликання зборів, так в льокалях як і під голим небом, належить заподати імя, назвиско і адресу скликуючого збори. Зі змислу права випливає, що зголошення згл. подання о дозвіл може доконати тільки фізична а не правна особа і тільки та особа, що уряджує збори. Наведення інших даних щодо особи скликуючої збори, як заняття, становиско, вік і т. п. не є конечне. Їх моглаби влада домагатись в тім випадку, колиби з огляду на особливші обставини заходили сумніви щодо ідентичности особи, колиби на прим. в даній місцевости під тою самою адресою мешкали дві особи того самого імени і назвиска.

В зголошенню зборів згл. поданню о дозвіл належить докладно подати місце і час зборів. Ціль сего припису є та, щоби староство знало, де має евентуально вислати свойого представника і щоби на час провірити, чи місце є на збори відповідне зі санітарних, огневих, будівляних оглядів. Збори мусять відбутися в місци поданім в письмі, бо в противнім випадку влада уважатиме збори як не зголошені. Припис права не вимагає, щоби в письмі подати імя і назвисько власника льокалю, чи ту обставину, яка стверджувалаби право, використування льокалю на збори. Однак в деяких випадках повинен скликуючий збори постаратися і про сего рода посвідку, щоби скликуючий міг евентуально усунути ті особи, котрі в разі потреби не хотілиби опустити льокалю. Час зборів належить означити як найточніше, на прим. о год. 10. чи 15. Загальне заподання часу (перед полуднем, вечером) не вистарчає.

В зголошенню згл. поданню належить дальше заподати ціль і програму зборів. Право не вимагає докладного означення цілі і програми. Вистарчить тільки загально подати предмет, над котрим збори мають застановитися, примір. збори в цілі будови парохіяльної читальні. В програмі належить заподати порядок нарад без іменного виказу референтів, прим. 1) Отворення зборів; 2) Вибір пред-

сідника; 3) Реферат; 4) Дискусія; 5) Голосовання; 6) Вибір комітету і 7) Спільна молитва. Порядок поодиноких точок можна змінити, чи то рішенням зборів чи самого предсідника. В зголошенню згл. поданню належить заподати і мову, з виїмком польської, в якій будуть відбуватися збори. Наради можуть проте відбуватися в кождій мові, навіть незрозумілій для влади.

9) Влада може заборонити скликання зборів з причин виразно у праві наведених. До них належать слідуючі три причини. Коли відбуття зборів противиться а) приписам сего права про збори, або б) карним законам (коли збори скликано в цілі обговорення крадіжи, підпалу, убійства і т. п.); або в) загрожує прилюдній безпеці (лихий стан льокалю, склад учасників зборів насуває слушне підозріння взаїмної бійки); або прилюдному спокоєві (бурливий перебіг зборів буде третим особам перешкаджати в нормальнім виконуванню їхніх занять; або прилюдному порядкові (наслідки зборів можуть викликати ограничення нормальних прав більшої скількости людей).

Заборону скликання зборів влада має видати на письмі з заподанням правних причин при рівночасному наведенню конкретних фактів. По мисли арт. 75. точ. 1. і 2. розпорядку Президента з дн. 22. III. 1929. Dz. U. R. P. ч. 36 і точ. 344 з дн. 24. III. 1928 р. про адміністраційне поступовання, заборона не може бути загально умотивована, як примір. забороняєсь скликання зборів з причини загроження прилюдної безпеки, але мусить містити наведення конкретних фактів, які грозять в данім випадку прилюдній безпеці. Однак з важної державної рації може влада близшого умотивовання заборони не подавати. Проти заборони можна внести протягом 14 днів від дати доручення відклик до воєвідського уряду через староство, котре заборону видало. Заборону має доручити влада зголошуючому збори не пізніше як в дні перед відбуттям зборів. Однак пізніше зголошення заборони, прим. в сам день відбуття зборів, не дає зборам титулу правного відбуття. Сей термін обовязує тільки владу і такі збори може вона розвязати. Але спізнення видання заборони становить нарушення службових обовязків і скликуючий збори чи учасники можуть перед висшою владою потягнути даний орган влади до дисциплінарної відповідальности.

10) З тих самих причин, що для прилюдних зборів в льокалі, може видати влада заборону і на скликання зборів під голим небом. Але ся заборона не мусить міститися вже на письмі і не мусить бути дорученою в день перед скликанням зборів. Длятого належить оголошувати і скликувати прилюдні збори під голим небом доперва після попереднього одержання позволення. Проти відмови відбуття зборів під голим небом прислугує рівнож право відклику до висшої влади, котрий належить внести протягом 14 днів від дня доручення за посередництвом влади, що відмову видала.

11) Під місцем урядового побуту президента Р. П., засідань сойму, сенату і народніх зборів належить розуміти положення даного будинку. Заборона скликування зборів під голим небом у відступі ½ км. від сих місць є абсолютно категоричною і її не можна ухилити жадним рішенням влади.

Розділ III. Відбуття зборів.

Арт. 12. У зборах не можуть брати участи узброєні особи з виїмком представників влади. Арт. 13. (1) Кожді збори повинні мати предсідника, котрий отвирає збори, проводить нарадами і замикає збори. (2). За предсідника уважається того, що скликує збори, доки він цеї чинности не поручить кому іншому, або збори за його згодою не виберуть собі іншого предсідника. 14. Арт. (1). За перебіг, порядок і спокій на зборах відповідає предсідник. Тому є він обовязаний придержуватися приписів і протиділати всему, що загрожувалоби безпеці, спокоєві і прилюдному порядкові. (2). Предсідник має право усунути зі зборів учасника, що своїм поведенням унеможливляє наради, або силою хоче їх ударемнити. (3). О скільки збори не підчиняються зарядженням предсідника, які він видає як сповнення свойого обовязку, або перебіг зборів противиться карним приписам, повинен предсідник збори розвязати. 15. Арт. (1). На кожді прилюдні збори може влада делеґувати свойого представника. (2). Цей представник влади має предложити предсідникови свою делеґацію. (3). Представник влади одержує відповідне місце. Предсідник є обовязаний на жадання уділяти йому інформацій відносно промовців і внескодавців, як рівнож відносно змісту зголошуваних внесків і рішень.

16. Арт. (1). Представник влади має право розвязати збори: а) о скільки зайшлиби випадки предвиджені в 14. Арт. а предсідник не сповнить свойого обовязку, або не приміниться до жадання представника влади відносно розвязання зборів; б) як що предсідник після вичерпання денного порядку не замкне зборів. (2). Розвязання зборів має попередити упімнення. 17. Арт. (1) Кождий учасник зборів має підчинитися зарядженням предсідника згл. представника влади. (2). Сейчас після замкнення чи розвязання зборів зібрані є обовязані розійтися.

Пояснення. 12) Під зброєю, що її не можуть посідати учасники зборів, належить розуміти, на основі загального права, всякого рода предмети, котрі при нормальнім уживанню можуть спричинити ушкодження тіла. Урядові особи можуть тільки тоді мати зброю, коли беруть участь в зборах в службовім характері або коли зброя належить і поза їх службою до їхнього приписаного строю. Військові особи в чинній і нечинній службі не можуть взагалі брати участи в прилюдних зборах, з виїмком послів до сенату і сойму, воєводів, міністрів і віцеміністрів. Але і тоді сі останні не можуть виступати у військовім строю. Заборону участи в зборах узброєних осіб впроваджує право з огляду на прилюдну безпеку.

13) Нормальний хід нарад і порядок зборів вимагає, щоби кожді прилюдні збори, чи то в льокалю чи під голим небом, мали свойого предсідника. Предсідником зборів є у праві завсігди скликуючий збори, і то так довго, доки сеї чинности він сам не поручить іншій особі або за його згодою збори не виберуть іншого предсідника. З того випливає, що без згоди скликуючого, збори не можуть вибрати іншого предсідника.

14) До прав предсідника належить отворення зборів після провірення, що їх скликано по нормам правних приписів. На випадок ствердження неформальностей і неможливости їх усунення, може предсідник зборів не отвирати. До предсідника належить весь провід нарад. Він має право усунути учасника зборів тільки в тім випадку, коли сей своїм поведенням унеможливлює наради. Коли предсідник зборів є рівночасно власником льокалю або його покористувачем, може візвати до залишення льокалю ті особи, котрі прийшли на збори без запрошення. До прав пред-

сідника належить вкінци і замкнення зборів після вичерпання порядку нарад.

Крім прав має предсідник зборів і обовязки. До них належить у першій мірі відповідальність за цілий перебіг прилюдних зборів. З сего титулу є він обовязаний, чувати над перестеріганням приписів права, і протиділати всему, що грозилоби безпеці, спокоєві і прилюдному порядкові. Обовязком предсідника є розвязання зборів тоді, коли збори не підпорядковуються його зарядженням звязаним з його предсідництвом, або коли перебіг зборів противиться карним приписам. По думці арт. 164. карного кодексу підлягає вязниці або арештові до двох літ сей, що бере участь в зборах, котрих ціллю є проступок, а карі вязниці або арешту до 5. літ сей, що сего рода збори уряджує або ними проводить. Предсідник підлягає сим карам вже тоді, коли такі збори толєрує. Сама промова учасника зборів, що містить в собі проступок або намову до проступку, не надає єще зборам характеру злочинної цілли і за зміст сего рода промов предсідник не відповідає. Його обовязком є тільки, безпроволочно відібрати такому промовцеві голос або і збори розвязати.

15. На всі прилюдні збори, так в льокалю як і під голим небом, може (не мусить) влада делєґувати свойого представника. Він мусить виказатися перед предсідником зборів делєґацією на письмі. Без писемної делєґації предсідник не має обовязку допустити представника влади до участи в зборах. Колиби така особа, будучи мнимим представником влади, не хотіла зборів добровільно опустити, предсідникові прислугує право, покликати до помочі поліцію в цілі його усунення а опісля внести зажалення до компетентної влади, коли се був державний урядник. Представник влади після виказання делєґації має одержати місце по власному виборі. Представникові влади є обовязаний предсідник зборів подавати інформації про особи бесідників і внескодавців, як їх назвиска і адреси. Рівнож на жадання представника влади мусить предсідник зборів устно переклasти внески. Змісту промов не обовязаний предсідник зборів передкладати.

16) Представник влади має право розвязати збори у таких, у праві предвиджених випадках: Коли предсідник зборів не перестерігає сего, щоби збори відбувалися по

приписам права, (допустив до участи зборів прим. узброєну особу і т. п.); коли предсідник не протиділає всему, що загрожує безпеці, спокоєві і порядкові; коли предсідник не усуне зі зборів учасника, котрий своїм поведенням унеможливлює наради або намагається насильно їх ударемнити; коли предсідник не допильнує, щоби учасники підпорядкувались його зарядженням; коли предсідник не розвяже зборів мимо сего, що їх перебіг противиться карним приписам; коли предсідник не приміниться до жадання представника влади відносно розвязання зборів; коли предсідник не замкне зборів після вичерпання денного порядку, який предложено владі. Колиби представник влади розвязав збори з інших причин, як тут наведено, предсідник може внести проти него зажалення до компетентної влади. Представник влади має попередити розвязання зборів осторогою. Після видання остороги має представник влади полишити відповідний час для виповнення даних поручень. Осторога має на цілі, звернути увагу предсідникові зборів на неформальности, які зайшли у веденню зборів, щоби тим способом дати йому можність їх усунути і не допустити до розвязання зборів.

17. Кождий учасник зборів має підпорядкуватися візванням і зарядженням предсідника зборів згл. представника влади. З хвилею замкнення згл. розвязання зборів через одного з них, самі учасники мають безпроволочно розійтися. Сей обовязок не відноситься до власника льокалю, його родини і служби. Сей обовязок має дальше свою силу без огляду на се, чи збори замкнено згл. розвязано правно чи ні і з якої небудь причини. Ні предсідник зборів ні представник влади на випадок замкнення згл. розвязання зборів не мають обовязку, взивати учасників до безпроволочного опущення зборів. Вже в самім освідченню, що збори замкнено згл. розвязано, міститься завізвання учасників до відходу. Невиповнення сего обовязку потягає за собою вину проступку і кари.

(Кінець буде).

ОПОВІСТКА.

Речинець Загальних Зборів Тов-а „Епархіяльна Поміч“ в Перемишлі.

На основі § 33. устава відбудуться Звичайні Загальні Збори Товариства „Епархіяльна Поміч“ **дня 7. червня 1933 р. о год. 10. дополудня у великій салі гр. кат. Духовної Семинарії в Перемишлі**

зі слідуючим дневним порядком:

1. Отворення Зборів;
2. Відчитання протоколу попередних Заг. Зборів;
3. Звіт з діяльности уступаючого Виділу;
4. Звіт провірної Комісії;
5. Вибір 5. членів і двох заступників нового Виділу;
6. Вибір провірної Комісії;
7. Справа створення емеритального фонду для священиків нездатних до праці;
8. Справа основування священичої бібліотеки;
9. Внески й запити.

Перед Загальними Зборами відправиться в катедр. церкві о год. 9-ій Служба Божа за розвій Товариства. Членам Товариства пригадується обовязок відправлення двох Служб Божих: одної за живих а другої за померших членів Товариства.

Перемишль, дня 29. квітня 1933.

ВИДІЛ.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишли.